

Danmarks faste repræsentant ved De forenede Nationer, ambassadør Otto Borch, formand for delegationen.
 Sekretariatschef Kjeld Vilhelm Mortensen, udenrigsministeriet.
 Stedfortræder for Danmarks faste repræsentant ved De forenede Nationer, ministerråd S. G. Mellbin.

Rådgivere:

Ambassaderåd Torben Dithmer.
 1. ambassadesekretær Eskil Svane.
 Ambassadesekretær Martin Kofod.
 Ambassadesekretær Henning Kjeldgaard-Olesen.
 Presseråd Bent Skou.

Den genoptagne Generalforsamlings åbning.

Den genoptagne samling trådte sammen i New York den 24. april 1968 kl. 15 under forsæde af præsidenten, Rumæniens udenrigsminister Corneliu Manescu. På præsidentens forslag vedtog forsamlingen uden afstemning at henvise spørgsmålet om ikke-spredning til behandling i 1. udvalg og Sydvestafrika-spørgsmålet til direkte behandling i plenum. Behandlingen af begge spørgsmål skulle påbegyndes straks og foregå sideløbende.

Ikke-spredningsspørgsmålet.

(Dagsordenens punkt 28).

I. Indledning og resumé.

Spørgsmålet om standsning af spredningen af kernevåben har stået på Generalforsamlingens dagsorden i mange år. På 16. Generalforsamling konkretiseredes FNs befattning med sagen i en sådan grad, at denne samling i medlemskabets bevidsthed står som grundstenen for den bygning, der blev fuldt med resolutionen vedtaget på den 22. genoptagne Generalforsamling.

På forslag af Irland vedtoges på den 16. Generalforsamling et fra tidligere forsamlinger kendt forslag om en international overenskomst til forhindring af videre udbredelse af kernevåben. Forslaget gik ud på, at kontrollen med eller oplysninger om fabrikation af kernevåben ikke måtte videregives til stater uden sådanne våben, og at

en overenskomst skulle indeholde bestemmelser, hvorved disse lande gav afkald på at fremstille eller på anden måde at opnå kontrol over kenevåben.

Det var dog først efter vedtagelsen på 21. Generalforsamling af resolution 2153A, der bl. a. opfordrer staterne til at tage alle nødvendige skridt med henblik på snarlig indgåelse af en ikke-spredningsaftale, at 18-magts nedrustningsudvalget i Genève for alvor beskæftigede sig med spørgsmålet. Udvalget nåede ikke at færdigbehandle et aftaleudkast inden 22. Generalforsamling, hvorfor forsamlingen i resolution 2346A pålagde udvalget at afgive en fuldstændig beretning om forhandlingerne om ikke-spredningsaftalen til FNs Generalforsamling inden den 15. marts 1968.

Udvalget efterkom dette pålæg ved den 14. marts 1968 til Generalforsamlingen at fremsende en beretning bl. a. indeholdende teksten til et amerikansk-sovjetisk udkast til en ikke-spredningsaftale, de hertil fremsatte ændringsforslag, som ikke var optaget i dette, samt udkast til en sikkerhedsrådsresolution om garantispørgsmålet.

Den genoptagne 22. Generalforsamling behandlede spørgsmålet i tidsrummet 26. april til 12. juni 1968 og vedtog, efter at Sovjetunionen og USA havde foretaget en række substantielle ændringer i aftaleudkastet, en resolution, som anbefalede aftalen til medlemsstaternes godkendelse og udtrykte håbet om, at den måtte vinde den bredest mulige tilslutning.

Det i tilknytning til aftaleudkastet fremlagte forslag til sikkerhedsrådsresolution vedtoges af rådet den 19. juni 1968, samtidig med at Sovjetunionen, Storbritannien og USA afgav ensidede garantierklæringer, hvorefter disse lande i tilfælde af, at en ikke-kernevåbenmagt, som havde undertegnet ikke-spredningsaftalen, blev udsat for nuklear aggression eller trussel herom, ville søge at få Sikkerhedsrådet til at yde øjeblikkelig bistand.

II. Aftaleudkastet.

Det af 18-magts nedrustningsudvalget i Genève til Generalforsamlingen fremsendte udkast til en aftale om ikke-spredning af kernevåben behandlede af Generalforsamlingens 1. udvalg i tidsrummet 26. april til 10. juni 1968.